

Sygn. akt II Kp 316/15

POSTANOWIENIE

Dnia 3 grudnia 2015r.

Sąd Rejonowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Anita Kowalczyk -Makula

Protokolant: sekr. sąd. Beata Krzyżińska

Prokurator Iwona Filimoniuk

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 3 grudnia 2015r. w S.

w sprawie zażalenia M. P. na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w (...)z dnia 22 września 2015 r. o umorzeniu śledztwa w sprawie Ds. 1159/15/Sw

na podstawie art. 437 § 1 kpk

postanawia

zażalenia nie uwzględnić i zaskarżone postanowienie utrzymać w mocy

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 22 września 2015r. prokurator Prokuratury Rejonowej w (...)umorzył śledztwo w sprawie:

1.zaistniałego w dniu 13 lipca 2015 r. w S. woj. (...) przekroczenia uprawnień przez ustalonego funkcjonariusza Komendy Miejskiej Policji w S., polegającego na kopnięciu w zakute kajdankami ręce uprzednio zatrzymanego M. P. oraz kilkukrotne skierowanie strumienia gazu łzawiącego wobec wymienionego, działając na szkodę jego interesu prywatnego, tj. o czyn z art. 231 § 1 kk – wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia czynu zabronionego – na podstawie art. 17 § 1 pkt. 1 kpk;

2.zaistniałego w dniu 15 lipca 2015 r. w S. w woj. (...) przekroczenia uprawnień przez ustalonego funkcjonariusza Komendy Miejskiej Policji w S., polegającego na zwolnieniu zatrzymanego M. P. bez uprzedniego wydania mu obuwia, w którym został on wcześniej zatrzymany, czym funkcjonariusz działał na szkodę jego interesu prywatnego, tj. o czyn z art. 231 § 1 kk – wobec braku znamion czynu zabronionego – na podstawie art. 17 § 1 pkt. 2 kpk.

Zażalenie na to postanowienie wniósł M. P.. Przyjęto, iż zostało wniesione w terminie i dotyczyło całości rozstrzygnięcia . Skarżący wniósł o uchylenie powyższego postanowienia i przekazanie sprawy organowi prowadzącemu postępowanie przygotowawcze do ponownego rozpoznania.

Prokurator Rejonowy w (...) przekazał sprawę do tutejszego sądu w dniu 21 października 2015 roku , wskazując, iż w sprawie przeprowadzono wszystkie dostępne dla organów ścigania dowody a skarżący nie wskazał powodów, dla których kwestionuje treść decyzji merytorycznej w sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Zażalenie M. P. jest niezasadne i na uwzględnienie nie zasługuje. Nie zawiera żadnych wniosków dowodowych ani nie wskazuje żadnych nowych okoliczności , które mogłyby wpłynąć na ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego i podjętej decyzji procesowej.

Analiza akt śledztwa w sprawie 1Ds 1159/15/Sw wskazuje, iż postępowanie zostało przeprowadzone dokładnie i rzetelnie. Do sprawy dołączono dokumentację i przesłuchano szereg świadków, którzy uczestniczyli w czynnościach z udziałem M. P. w dniach 13 i 15 lipca 2015r. a także w zdarzeniach zaistniałych na ul. (...) w S., poprzedzających zatrzymanie skarżącego. Żaden z przesłuchanych w sprawie świadków nie potwierdził, aby podczas tych czynności miały miejsce wobec skarżącego zachowania, o których informował w swoim zawiadomieniu tj. by został kopnięty w zakute w kajdanki ręce oraz by zastosowano wobec niego gaz łzawiący. Relacje skarżącego nie znajdowały jakiegokolwiek potwierdzenia w materiale dowodowym. Należy przy tym zauważyć, iż skarżący dopytywany przez prokuratora czy został uderzony w głowę przez policjanta, który miał go zatrzymywać, odpowiedział, że nie pamięta takiej sytuacji choć na taką właśnie okoliczność powoływał się w swoim zawiadomieniu. Dlatego stwierdzając brak danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia czynu opisanego przez skarżącego, kierując się zasadami wyrażonymi w art. 5§ 2 kpk i art. 7 kpk, na mocy art. 437 § 1 kpk w zw. z art. 17 § 1 pkt 1 kpk w zakresie czynu z pkt I postanowiono jak na wstępie.

Prokurator w sposób właściwy ocenił też sytuację dotyczącą zwolnienia zatrzymanego M. P., bez uprzedniego wydania mu obuwia, w którym miał być on wcześniej zatrzymany. Obuwie to zostało zabezpieczone jako dowód do sprawy uszkodzenia pojazdu M. (...) przed sklepem „(...) na ul. (...) celem wywołania opinii traseologicznej. Skarżącemu umożliwiono skontaktowanie się z osobą, która dostarczyłaby mu obuwie zastępcze, ale jak ustalono, z możliwości tej nie skorzystał. Nie sposób, w ocenie sądu, dopatrzeć się w działaniach któregoś z funkcjonariuszy KMP S. w tym zakresie przekroczenia uprawnień. Dlatego decyzję prokuratora w zakresie czynu opisanego w pkt II uznano za w pełni zasadną, nie dopatrując się w niej znamion czynu zabronionego.

Mając na uwadze powyższe, sąd orzekł jak w postanowieniu.